

УПУТСТВА ЗА ПИСАЊЕ ДИПЛОМСКОГ (МАСТЕР) РАДА

У дипломском раду кандидат треба да покаже да је у стању да се користи научном литературом и да спроведе самостално истраживање, анализира грађу, интерпретира резултате и из њих изводи закључке. Текст мора да буде кохерентан и написан по нормама научног рада.

➤ СТРУКТУРА РАДА

- 1) Насловна страна
- 2) Сажетак и кључне речи
- 3) Садржај
- /4) Списак цртежа, табела или илустрација (ако постоји)/
- /5) Списак скраћеница (ако постоји)/
- 6) Главни део рада
- 7) Библиографија
- /8) Додаци (ако постоје)/

1) Насловна страна

- Назив Факултета и Катедре
- Кандидатово име
- Потпун наслов рада
- Менторово име
- Место и година предаје рада

2) Сажетак и кључне речи

Сажетак треба да има око 200 речи. Треба да садржи тему истраживања, његове циљеве, теоријско-методолошки оквир и главне резултате.

Одмах после сажетка наводе се кључне речи.

3) Садржај

У садржају стоје наслови поглавља и (под)одељака, као и странице на којима они почињу. (Бројеве страница треба унети кад је већ цео рад готов, како би били исправни.)

4) Списак цртежа, табела и илустрација

Ако рад садржи знатан број цртежа, табела и илустрација, њихов списак и број странице на којој стоје треба навести на посебној страници после садржаја.

5) Списак скраћеница

Ако рад садржи знатан број скраћеница, њихов списак и објашњења треба дати на посебној страници после садржаја.

6) Главни део рада

Рад треба да на логичан начин буде подељен на поглавља. На почетку мора имати увод, а на крају закључак. Поглавља треба буду подељена на одељке

и пододељке, а треба да сви имају наслов из којег ће се јасно видети о чему је у том поглављу / (под)одељку реч. Поглавља треба нумерисати римским бројевима, а одељке и пододељке арапским бројевима, континуирано (нпр. одељак 1, пододељци 1.1., 1.2. итд.).

У уводу треба изнети тему и циљеве рада, као и податке о теоријском оквиру, методологији истраживања и корпусу (грађи) коју је кандидат прикупио. У теоријском делу треба изнети релевантне идеје које се налазе у литератури о тој теми а пружају основу за анализу која следи. Аналитички део рада треба да садржи анализу грађе. У закључку треба дати преглед резултата анализе и дискусију о њима, укључујући и шире теоријске или методичке импликације.

Иако се на овом нивоу не захтева велики допринос науци, рад не сме да се сведе на резимирање туђих достигнућа, него кандидат мора да покаже да је способан за аналитичко мишљење и јасну аргументацију.

7) Списак литературе (библиографија)

Списак литературе треба да садржи све научне изворе на које се кандидат у раду позивао, и само њих. Дакле, не наводе се извори који се у раду не цитирају нити помињу.

Библиографске јединице су поређане азбучним редом и садрже следеће: – презиме аутора, ћирилицом (ако је у питању страни аутор, његово презиме треба транскрибовати) и годину издања дела – све масним слогом (ако је у питању касније, а не прво издање, онда се број издања пише ситном бројком испред године издања);

– податке о аутору и делу, изворним језиком и писмом, и то на следећи начин:

- ако је у питању књига: име и презиме аутора, наслов књиге (курзивом), место издања, издавач;
- ако је у питању чланак у часопису: наслов чланка (под наводницима), име часописа (курзивом), број часописа (годиште и свеска), странице на којима се чланак налази;
- ако је у питању рад у зборнику, наслов рада (под наводницима), наслов зборника (курзивом), име и презиме уредника (у загради), место издања, издавач, странице на којима се чланак налази.

Све редове осим првог треба увући.

Извори са интернета треба да буду наведени потпуно и да укључе датум када је кандидат посетио сајт.

Примери библиографских јединица:

- Књига која има једног аутора:

Антонић 2001: Ivana Antonić, *Vremenska rečenica*, Sremski Karlovci / Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića.

Стевановић³ 1979: Михаило Стевановић, Стевановић, *Савремени српскохрватски језик II – Синтакса*, Београд: Научна књига.

- Књига која има два аутора или више њих:

Савић и Половина 1989: Svenka Savić, Vesna Polovina, *Razgovorni srpskohrvatski jezik*, Novi Sad: Filozofski fakultet.

Силашки и др. 2009: Nadežda Silaški, Tatjana Đurović, Biljana Radić-Bojanić, *Javni diskurs Srbije*, Београд: Centar za izdavačku delatnost Ekonomskog fakulteta u Beogradu.

- Чланак у часопису:

Поповић 1977: Љубомир Поповић, „Намерне реченице у функцији напоредних“, *Књижевност и језик*, XXIV: 1–4, стр. 154–163.

- Рад у зборнику:

Радовановић 2006: Милорад Радовановић, „О ’именичком стилу’ у уму и језику“, у: *Когнитивнолингвистичка проучавања српског језика* (ур. Предраг Пипер), Београд: САНУ, 211–229.

Ван Дејк 2001: Teun Van Dijk, “Critical discourse analysis”, in: *The Handbook of Discourse Analysis* (ed. by Deborah Schiffrin, Deborah Tannen and Heidi E. Hamilton), Oxford: Blackwell, 2001, pp. 352–371.

8) Додаци

У додацима се износе додатни подаци у вези с истраживањем (упитници, копије слика и сл.).

➤ НАВОЂЕЊЕ ИЗВОРА И СЛУЖЕЊЕ ТУЊИМ ТЕКСТОМ (ЦИТИРАЊЕ И ПАРАФРАЗИРАЊЕ)

У раду се морају навести сви коришћени извори. Ако се туђе речи или идеје преузму а да се не наведе њихов извор, у питању је плагијат, који се не допушта и аутоматски дисквалификује рад. Извор се наводи у загради у самом тексту, онако како је наведен у библиографији; ако је потребно, после двотачке наводи се и страница. Примери:

О номинализацији и декомпоновању глагола у српском језику постоји прилично обимна литература. Талас интересовања за те појаве покренуо је М. Радовановић, који је први уочио колико су оне важне у нашем језику, дефинисао их, испитао на корпусу и забележио њихове битне особине (за податке о великој ауторовој библиографији посвећеној тим питањима в. Радовановић 2006).

Има, ипак, упозорења да с номинализацијом не треба претеривати. Тако И. Клајн упозорава да номинални стил „отежава и умртврљује израз“, а и „неповољно делује на синтаксу реченице, јер наводи на рогобатно гомилање генитива“ (Клајн 2004: 189).

Туђе речи се могу цитирати (ако је важна и формулација исказа) или парафразирати, одн. резимирати (кад је важна идеја, не и сама формулација).

Краћи цитати (дати под наводницима) умећу се у текст рада. Дужи цитати (5 и више редова) пишу се као посебни пасуси, ужи од остатка текста и

издвојени празним редом испред и иза, без наводника (онако како је то учињено у претходном примеру).

Ако се туђ исказ парафразира или резимира, мора се сачувати изворно значење исказа који се парафразира одн. резимира. Мора бити јасно где се завршавају туђе идеје а почињу идеје аутора рада.

➤ ТЕХНИЧКО УРЕЂЕЊЕ РАДА

Величина папира:	A4
Врста слова:	Times New Roman, 12 pt, ћирилица.
Размак између редова:	1,5 ред – у основном тексту; 1 ред – у цитатима датим у посебном пасусу, фуснотама и библиографији.
Поравнање:	С леве стране.
Маргине:	Горње и доње: 2,5 цм; лева и десна: 3 цм.
Бројеви страница:	Арапским цифрама, горе и на средини. Броји се од прве унутрашње странице рада, али се странице наводе од прве странице главног текста.
Пасуси:	Увучени.
Наслови и поднаслови:	Масним слогом, величина слова 16 одн. 14, одвојени једним редом од остатка текста. Сви наслови истог реда морају бити написани истом величином слова; наслови нижег реда пишу се мањим словима него наслови вишег реда. Поглавља почињу на новој страни (то не важи за одељке и пододељке). Страница се не може завршити насловом.
Фусноте:	У њима се износи додатна, мање важна информација у вези са садржином главног текста. Фусноте се нумеришу континуирано током рада, а ситна бројка којом се означавају иде непосредно после знака интерпункције. Величина слова: 10.
Интерпункција:	Интерпункција мора бити исправна. После тачке, запете, двотачке, тачке и запете и другог дела заграде долази празно словно место; оно долази и испред првог дела заграде, али не после првог дела заграде ни испред другог дела заграде. Треба пазити на разлику између црте (–), испред и иза које обично иде празно словно место, и цртице (-), испред и иза које никад не иде празно словно место. Треба пазити и на наводнике (који се у српском језику пишу „“, „”или »«).
Примери:	Сваки пример се нумерише бројем датим у загради (нпр. (1), (2) итд.) и наводи у посебном реду. Пример који се наводи унутар самог текста рада мора се куцати курзивом (као и свака реч која припада тзв. предметном језику – нпр. именица кућа).

➤ ДУЖИНА РАДА

Рад треба да има до 40 компјутерски куцаних страна, укључујући резиме, садржај, списак литературе и ев. додатке.

➤ ЈЕЗИК И СТИЛ

Рад треба да буде написан научним стилем. Формулације треба да буду јасне и прецизне. Пре него што преда рад, кандидат треба да га пажљиво прочита и исправи све словне и интерпункцијске грешке.

➤ ПРЕДАЈА И ОДБРАНА РАДА

Пошто ментор одобри рад, кандидат предаје Катедри три укоричена примерка.

Кандидат усмено брани рад пред комисијом коју одређује Катедра а која се састоји од два члана (један од њих је ментор рада). На одбрани кандидат укратко излаже достигнућа свог рада (10–15 минута) и одговара на питања комисије.

Завршна оцена одређује се на основу квалитета рада и одбране.